

CA

NOSTRA

Setmanari d'Inca

AB CENSURA ECLESIASTICA

ANY. I.

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—LLEÓ XIII

NÚM. 16.

ELS MIL MILIONS DE LES ORDRES RELIGIOSES A FRANÇA.

Fa poch s'ha presentat a la Cambra francesa la Memoria de les liquidacions dels bens eclesiàstichs d'aquella república a instancies del senador catòlich Mr. Piou. Quin xasco pels perseguidors del clero! Ni buscada expressa s'hauria pogut trobar jamay una requisitoria més formidable contra les liquidacions, els liquidadors y els seus advocats, y contra tots els que, de lluny o d'aprop, han intervingut en l'espoliació dels bens de les Ordres religioses.

Les xifres del citat document no poden esser més desconsoladores. L'acusació que d'elles se desprén es terrible per quants han pres part activa en l'assumpo. Els famosos mil milions de francs oferts per en Waldeck-Rousseau com tribut forsós arrancant a l'Esglesia per la demagogia s'ha evaporat: puix per confessió del propi ministre de Cultos, l'actiu verdader de les congregacions disoltes, es a dir, el diner que per la venda dels seus bens ha entrat en les arques públiques, no arriba a 120.000 francs. No es poca la diferencial.

En cambi els advocats d'ofici han cobrat com a honoraris més d'un milió de francs, y els liquidadors passa de vuit milions dels quals casi la meytat ha tingut d'esser avensada pel govern, dels fondos públichs, perque les subastes no arribaven a satisfer ni una petita part d'aquest capítol de càrregues.

Haventhi pel mitx honoraris crescuts com els que havem citat, fàcilment se comprén que encara que tots els bens venuts de les Comunitats religioses hagin produhit, segons el ministre, en brut, 32 milions de francs, aquesta suma hagi quedat reduida als 120.000 de que avans hem parlat, y encara aixó debent els liquidadors al govern més de tres milions per avensos rebuts.

No es estrany donchs que, segons llegim, un dels més distingits periodistes francesos, Mr. Papillaud, fentse ressó de l'opinió honrada, acusi del delictes d'estafa a n'en Mille-

rand, ex-ministre de Comers det gabinet que presidí en Waldeck-Rousseau y a alguns més que, com aquell, intervingueren en l'assumpo de les liquidacions; y com a mostra denuncia el cas de les Germanes Agustines de Santa Maria de Loreto les quals se disolgueren expontáneament, essent ministre en Millebrand, y no obstant, aquest va adjudicarse la suma de 10.000 francs per suposats honoraris o import, segons diu la Memoria, dels seus informes judicials en la liquidació de les citades Germanes Agustines. Es que verdaerament en Millerand va prestar serveys al liquidador? A n'aixó respon molt bé un periòdic, qu'en tot cas serian serveys judicials, may com advocat, sí de cas com a membre del govern, y per lo tant havian d'esser gratuits.

Y deyan els jacobins francesos, autors de les tiràniques lleys d'espoliació dels convents, que ab els mil milions de les congregacions religioses s'establirian caixes de pensions y retiros per els obrers en sa vellesa! Freschs están els pobres obrers si no han de menjar mes pá que'l que comprin ab el diner dels bens eclesiàstichs venuts!

Y pensar qu'encara hi han periòdichs catalans qu'es diuen defensors de la llibertat y de la classe treballadora, y s'entusiasman devant dels despotismes d'un govern que per major sarcasme s'anomena republicá y socialista. Pobre Catalunya y pobre classe obrera el dia que s'implantés aquí aquella llibertat!

JOSEPH RAURELL.

De «La Gaceta Montanyesa».

IDILL.

*La Mare de Deu plorava
perque no tenia pa*

*Sant Joseph l'aconsolava
qué tindrà, qué no tindrà!*

*—Maria, dolsa Maria
si us hauré feta enfadar.*

*—Axó Joseph no ho diguessiu
que'm fariau més plorar.*

—Ay! esposa, dolsa esposa

*potser teniu mal de cap.
Aneu al llit, vida meva
qui hi trovareu ben estar.
Jo aplegaré la robeta
que teniu a n'el terrat,
donaré al Jesús les sopes
y al repós l'iré a portar.
No patiu pas per la cuyna;
jo mateix feré el sopar.
En'cavat vos faré una aygua
y uns perfums pel mal de cap:
camamilla, farigola
y espigol be os anirán.
¡Aneu al llit vida meva
que hi trovareu benestar!
—Ay, Joseph sou un bon home
com cap s'en pugui trovar;
ay, Joseph sou tan bon home
com el pa que falta ens fa.
La mare de Deu plorava
perque tot ho havia dat.
La mare de Deu plorava
perque no'n tania pa,
Sant Joseph quan va saberho
també's va posá a plorar...
...Bon Joseph y Na Maria
van quedás sense sopar.*

RAFEL MASÓ Y VALENTÍ.

EPISODIS

ESDEVINGUTS A PALMA

ANYS 10 Y 30 DEL SIGLE PASSAT.

Acabament.

II

Pasaren quinz'anys y arribá'l 1825, continuant la sequetat de s'anterior, y ab ell ses rogatives públiques; entre altres, els frares de Jesús ne feren una aportant la Verge de Betlhem a Sant Matgí del Arrabal, reduhit encara a son carrer major de cases baxes y a un parey de carrerons de cul-de-sach qu'es deyan *conventillos*, casuils com a estibes de barca sense cap sintoma d'higiene.

Sa Madona de Son Poll-blanch, atacada de gota y sense forsa per afrontar més males anyades, no bastantli els bons servicis del Sen Pi-vé', hagué de rescindir l'arrendament

de la possessió hont havia viscut trent'anys. Aquell, tornat molt vey y essent mort son fill major, ginyà en Matgí a que dexàs de navegar y's fes calafat ò mestre d'axa, establintse vesí del Arrabal, puix ja havia pactat matrimoni ab na Tecla, de vintiun any, fadrina casadora. Ell, després de ses entregues y rebudes y, com solia dir, d'haver fet escuró de consciencia, (aquesta vegada ab un Pare trapense foraster dels restablits a Andraig) se despedí de sa Madona y des noviys, encella en Gelat y partí per sa garriga rasa de cap a Puigpunyent y a Galilea, son llogaret natal, ahont tenia un poch de terra y una caseta, herencia de sos pares.

Sa Madona baldada, s'havia recullida a casa un nebot seu qui havia alsada una casa a estil pagès dins *Sa Vileta*.

* *

Cinch anys després, pe's Juny del 30, en Matgí y na Tecla, domiciliats a una botigueta des carrer major del Arrabal, d'un'hora a l'altra esperaven fruyt de benedició. El mestre d'axa passava ses vetlades devora ella, qui treballava xerxa, enlestint encara que manyà un barquet armat de pulleca, qu'havien promès penjar per presentaya, com era costum dels mariners devots, a ses voltes del antich Oratori de Sant Matgí, davant sa capelleta de la Mare de Deu del Miracle.

Axis entretinguts, un vespre sentiren un bordell de crits y de renechs en xamporrat.

—¡Gent de s'esquadra!—va exclamar en Matgí, saltant sobre's llindar des portal des carrer;—Tecla: tãnca y pòsa barra; no més vaig a guaytar y torn totd'una.—

Y sens dar temps a s'esposa per detenirlo, ja fou a sa faxina de la Pursiana, ficantse dins es truy.

Es cas era que la Fransa enviava una armada a conquistar Alger; y un nombrós estol de barcos, qu'es calculaven en cinch ò sis cents, havia fondetjat dins nostra bahía, ab permís del Rey d'Espanya, a comptes de fer provisions y aygua. De totes ses viles devallava gent no més per ponderar aquell innumerable aplech de barcos y fragates, may vist ni somniat; y'ls mariners francesos se sadowllaven de taronges que'ls traginers sollerichs les venien a covonades, dexant un'escloveadissa qu'engroguía totes ses voreres de la mar, des Moll a n'es Jonquet. Es vespre a que mos referim era's segon de s'arribada.

Una estesa de tripulants saltats en terra, haventse fet hora baxa, trets de dins ciutat per que, a fi d'evitar escàndols y abusos, s'havia donada ordre de tancar ab clau totes ses Portes, pegà a fer sa derrera estació a una taverna su-baix des *Molins de Ponent*, y alguns d'ells empinaren un poch massa's colzo.

L'amo qui vé la mar bruta, suplicá 'a n'es mariners y terrassanos parroquians seus de cada vespre, qu'ab bones ab bones, malavetjassin treure als encalentits d'oreya, puix eren ja prop de les onze.

Els mallorquins comensaren a sempentetjarlos, y ells se resistien. Llavors succehí que, quan foren sortits, part dels francesos tragueren armes blanques, amenassant als

arrabalenchs. Aquests, que relativament ere molt pòchs, en daren a ses camés, amunt de cap a n'es molins, replegant pes camí ses pedres que podien. Y, tant tost s'enfilaren dal el cintell de més aprop poca reflexió de juvenesa! comensaren a darlos tosquets; de modo que com eren tants, encara que fes fosca, no se'n perdía un.

Els extrangers, baix d'aquella pluja sens defensa, voltaren entrant a n'es carrer major, y cen voleu de tòchs per ses portes des vesins, y qualche talabant, traginat de s'escollera des Mollet, que les feya passar per uy a la desesperada?...

En Matgí, siant, siant, se va fer cafora, y, en lloch d'anar a entrar a casa seva pe's portal, anà a saltar sa tapia d'un corralet confrontant ab sos derreres, cridà na Tecla que li vingués a obrir sa porta falsa.

¡Be va cridar!... Sa dòna, ab un susto mortal, sens mourerse, també cridava; ¡auxili ¡Matginet!... auxili!...

* *

L'endemà matí, un Comissari, un Regidor y un Oficial de s'esquadra francesa, de casa en casa, prenien notes dels defectes causats es vespre abans, per indemnisarlos. Y quant arribaren a ca's Calafat Matgí, ab senyes, los fé guaytar a sa cambra dormitori.

La malanada Tecla geya extesa amortayada ab un llenzol...

Ses veynades velles s'exclamaven:

—¡Pobre tarragonina! Verge santíssima del Carmel!—

Els companys del viudo que venien preguntaven:

—¿Qu'ha tengut rès de nou aquest cosí?—

Y un patró vehinat, veyet ab barret vermell, colrat, ab ses patilles blanques, contestava:

—Un cop de mar que li ha près sa barca y es bolitx. ¡Sa retxa estava feta!

BARTOMEU FERRÀ.

Palma de Mallorca. 1905.

Trovalla

DE

NOSTRA SENYORA DE LLUCH.

—○—
EL MONJO.

III.

*Sacerdot de gran fervor
qu'ab penitencia acompanya,
dins Escorca ànimes guanya
fent la vida de Rector.*

*Tot dret per l'oració
al cel endresa la testa,
del Cister la blanca vesta
estreny en gruxat cordó.*

*Del pastor Lluch avisat,
frissós al Salt s'encamina:
mes ja no hi brilla l'aubina
de celestial claretat.*

*Ni una angélica cansó,
ni una lira armoniosa,*

*d'aquella nit misteriosa
de santa revelació.*

*Plora'n Lluch, sencill pastor,
qu'el greu sentiment aglassa
mentres el cor li traspassa
de tanta pena y dolor.*

*«Disapte, fill fervorós,
quant el sol la nit invoca,
a demunt aquesta roca,
aqui, reserem tot dós»*

MARIA IGNACIA CORTÉS.

PER QUÉ SERVEIXEN

ELS CAPELLANS.

Anaven a un bagó de tercera dos passatgers: Un d'ells, baxet y poca cosa, anava ben vestit. l'altre alt y fort com un San Pau era un treballador.

El tren va deturarse. A la estació hi havia un capellá que s'estava esperant.

—¿Perqué serveix això?—va dir el senyor a n-el seu company de viatge.

El bon treballador no va contestar y el tren va reprendre'l seu cami. La estació que dexaven estava ja lluny y fins a l'altre estació encara faltava bona estona. El tren anava atravesant deserts y bocs y no's veyia una mala casota per lloc.

Aleshores va dir el treballador.

Això es un desert; encare falta molt per arribar a la propvinenta estació y si are a mi ne donava la idea d'agafarlo a vosté, eufagarlo y tirar-lo per la finestreta ¿qui m'ho podria impedir?

—¿Y vosté que hi guanyaria ab aqueixa barbaritat?

—Els sis mil duros que vosté dú a dins la maleta.

—¿Sis mil duros?

—Si; quan vosté los cobrava jo era a casa del banquer y he vist com les ficava a n-aqueixa maleta.

El pobre senyor ja's donava per perdut y estava groc com la cera; però el bon treballador afable y somrient va afegir:

—Per sort no té vosté que témer de mi per que'ls capellans me varen ensenyar la doctrina y sé perfectament que no puc robar lo que no es meu; però tenga present aquesta ilissó y una altre vegada no preguntí perque serveixen els capellans.

D. GABRIEL LLABRÉS.

Ab fonda pena hem rebuda la trista nova de la mort de nostre amic y col·laborador, D. Gabriel Llabrés, pare del amic D. Francesc, metje d'aquesta ciutat. Es mort a Valencia, aon havia exercida la carrera de metje durant tota la vida, gosant de moltes simpaties y fama, justa recompensa del seu talent y laboriositat.

Dexa compostes moltes poesies, varies sarsuelas y melodrames en castellá. Algunes de les quals les solien representar els alumnes del Col·legi del Cid, que dirigía son germá, el M. I. Sr. D. Pere Llabrés, que més tart

va esser Deu de les Canaries. Com més la vida l'empanyia a la vellesa més anyorava la seva amada Roqueta y sobre tot la ciutat d'Inca aont va nàixer. En ses cinc composicions en mallorquí dedicades a Santa Maria la Major, *La Derrera*, sarsuela aont canta les tradicions inquieres y algunes cartes que d'ell tenim, s'hi descubreix una amor y anyoransa intensíssima de la Patria. Tal vegada les seves composicions no tendran aquella polcritut y delicadesa que exigeix nostre renaiement, degut a no haver viscut dins l'atmosfera literaria y mallorquina dels nostres poetes, però no les falta forsa d'enginy, agudeses y pensaments de gran intensitat.

Rebi la apreciable familia Llabrés y son fill D. Francesc, l'expressió de nostre germanivol condol, mentres pregam per l'etern descans de l'ànima del difunt poeta.

LA PORTA DE SANTA MARGALIDA.

Apesar qu'els elements de més autoritat de Mallorca en belles arts y arqueologia, han opinat y feta forsa de propaganda per la conservació de la Porta de Santa Margalida, l'Ajuntament de Palma té acordat tirar-la a baix.

Vet aquí un fet que dona peu a moltes consideracions sobre si, o no, convé implantar la autonomia municipal. Si l'ajuntament d'un poble, o provincia, s'ha de compondre d'individuos que no han de saber preciar, ni respectar el valor moral y material dels interesos que li han confiat, sa direcció serà dolenta y la autonomia una calamitat. A n-aquest cas val més esser retgits pel cap d'un altre, encare que manllevat, que tenga més entonació. Concretarns a la Porta de Santa Margalida de Palma, es bò de veure qu'el Govern de Madrid hauria escoltades les raons autorisades dels homes de nostres lletres y arquitectura que han demanat ab insistencia la seva conservació.

¿Y això que voldrà dir que a Mallorca no hi ha homes capassos de dirigir y governar? De cap manera. Prova qu'a dins l'Illa hi ha regionalisme que sab apreciar lo seu, y que sab defensar tot lo que puga fer revivre l'esperit mallorquí, es que, per la conservació de la porta de Santa Margalida, s'han emprats fins a n-els derrers medis y s'han gastades les derreres forces que porien fer valer els qui no tenen autoritat directa sobre'l desí de la Porta. Lo mal está que aquí encare domina el casiquisme y el favoritisme, y qu'eis qui tenim al cor l'esperit mallorquí y'l benestar del poble, encare no mos hem reinclat y adressat com cal l'engrandiment de de la Patria petita.

UN OBRER

SINDICAT OBRER.

S'en posa un a Sa Villeta. Tots els diumenges Mossen Bartomeu Coll, reuneix els obrers d'aquell contorn y ab santa germanor parlen y discuteixen les basses y caixes que tracte de establir per millorar la seva situació econòmica.

A les primeres reunions ja'n tenia d'assantats 150 d'obers, figurant entre élls molts que, no fa molt, els capellans los feyen por y are ja son amics corals ab lo Vicari de Sa Villeta. Que Mossen Coll fá una bona obra y que resta forses a los socialistes, mal grat a les crítiques que caven demunt éll, mos ho demostra la rabieta en que el setmanari socialista ataca tots els afans progresius del sindicat.

Escapulons.

Bomba número 190.—La crónica terrorista de Barcelona es espantosa. Dins una collada de 21 anys, desde el primer de Setembre de 1886 fins al 31 de Desembre de 1907 inclusius, s'han trobat a Barcelona 190 bombes, de les quals 40 han fet explosió, causant de moment 30 morts y 98 ferits, molts dels quals han mort posteriorment y altres han quedat inutilisats per guanyarse la vida.

—Se parla d'una guerra de conquista dins el territori de Marroc, combinada entre Espanya y Fransa. Deu don seny a nostros governants per sortir del compromís en que mos posa Fransa: perque si diu que sí, quedam enredats a un mal negoci, y si diu que no, perdem tot dret a l'altre banda d'allá del Estret.

—A la vigilia de cap d'any hi havia a les portes de Barcelona centenars de carros carregats de ví esperant que vengués el nou dia per entrar a la Ciutat Condal, sense pagar consum.

—Els catalanistes d'una y altre banda's ballen per si les eleccions s'han de fer ab sufragi universal o no. ¡Quina llástima que no hagin vengut a una vinentesa, essent que això tampoc no es lo essencial del seu programa!

—El Papa fa pocs dies qu'ha rebuda una embaxada extraordinari del Japón que li ha manifestat qu'el seu govern está animat del millors desitjos de protecció y defensa dels interesos del Catolicisme a dins l'imperi del sol ixent.

Es altament consoladora la conducta d'aqueix país que tantes proves ha donat del seu poder, avuy que tant se persegueix a la Iglesia Católica.

—El Senyor Bisbe de Mallorca acaba de publicar una carta Pastoral, ordenant la solemnisació a la Diócesis del séptim centenari del naixement de Rey en Jaume, donant exemple a l'element civil que no sabém que tenga res dispost, en no esser la tomada de la Porta de Santa Margalida.

Això de la Porta serà una solemnisació original may vista ni pensada.

Noves d'Inca.

Pel dia de Sant Sebastiá, dilluns, esperám a la ciutat d'Inca la Santa Missió, que donarán els RR. PP. d'aquest meteix nom.

Estarán entre nosaltres fins el dia de la Candelaria y durant aqueix temps a n-el tea-

tre del Circol d'Obrers Catòlics no donarán cap classe de funció. Molt seria d'alabar qu'el Senyor Batle se valgués de la seua autoritat per impedir qu'el Cine tampoc donás funcions. Aquellas palícules unes bones y qualcuna de dolenta han de distreure forsadament el reculliment dels feels, y aquell orga renovar posat devant l'iglesia parroquial ha d'esser una molitxa que ha de desbaratar els actes de la Missió de si quiets y recullits.

Deu vulla qu'els treballs apostòlics de la Missió recullin abundancia de fruis esperituals.

Per la Vinenta Oració de Coranta hores que les Religioses Jeronies d'aquesta Ciutat solen dedicar a Santa Paula, se beneirà una preciosa imatge d'aquesta Santa, que les regala per la seva iglesia, el M. I. Sr D. Mateu Garau, canonge Penitencier de la Catedral-Besilica de Mallorca.

A n-el teatre del Circol d'obers catòlics diumenge va esser vist en religiós silenci y aplaudit ab entussiasme el dramet d'en Zorri-lla *El Puñal del Godo*. Deyen que'l públic sols volia obres de fer riure y diumenge demostrá que li agradaven prou les pessas series. Aquestes, generalment, están escrites ab més literatura que les verboses y solen despertar, quan son bones, sentiments en vers la virtut y la Patria, com succehí diumenge passat.

Entre'l concurs varem recullir el desitx que tenen moltes persones que assisteixen a n-aquell coliseu de que se doni *San Ermenegildo o sea el triunfo de la Religión*, el que feim avinent a la Cátedra de declamació.

Demá vespre donarán *La Casa de Campo, El puñal del Godo y Chifladuras*.

A més de la diligencia establerta fa estona d'Inca a Palma que fá viatge tres dies cada setmana, y dins poc temps será diaria, are n'han posada una d'Inca a Sineu els dimecres.

D'Inca a Palma, anada y venguda, costa 5 reals y la qui va a Sineu, ab les meteixes codicions, una pesseta.

Tot això obeeix a que la Companyia del Carril cada punt puja els seus preus.

Bolletí comercial

Preus que retgiren dijous passat:

		pessetes.
Bessó.	el quintá de 00'00 a	88'00.
Blat.	la cortera de 17'00 a	17'50.
Xeixa.	id. de 17'00 a	17'50.
Ordi mallorquí.	id. de 11'00 a	11'50.
Ordi foraster.	id. a	10'00.
Sivada.	id. a	08'50.
Ídem. forasterá.	id. a	07'50.
Faves cuitores.	id. a	19'00.
Ídem ordinaries.	id. a	17'00.
Ídem pel bestia.	id. de 16'00 a	16'50.
Blat de les Indies.	id. a	14'00.
Ciurons.	id. a	22'00.
Fesols.	id. a	28'00.
Monjetes de confit.	id. a	44'00.
Ídem blanques.	id. a	20'00.
Porcs grassos.	l'arrova de 00'00 a	13'00.
Patates.	id. de 05'50 a	06'00.
Muniacos.	id. de 00'04 a	04'50.
Figues seques	el quintá a	09'00.
Asafra.	s'una de 02'50 a	02'75.

LA SARDANA (1)

Axí la vostra sardana s'ha fet la dansa catalana, perquè es una dansa de reys; tothom hi va á una, però cadascú hi entra y'n surt quan vol; y mentres es dins se subjecta á la lley de son compás, que es com si diguessim el ritme de la vida social, la lley igual pera tots, y, no obstant, á mida de cada hù; que'l vell la dansa com á vell, el jove com á jove, la dona com á dona, el nin com á nin, sense que per axó l'un ambarassi á l'altre, ni ningú perdi el magestuós acompassament del tot; y quan no'l vol seguir més, marxa á son arbitri, dexant llur plaer als que vulguin seguir-lo; mentres hi es, se lliga á tots per les mans, més les mans son franques de pendre y de dexar. ¿Voléu entrarhi? la rodona s'obra y dues mans vos prenen. ¿Voléu sortirne? aquelles metexes vos solten lliure, y la rodona, tornantse á tancar, segueix impericrable la seva rítmica lley. Feu lo que volgueu, may hi feu nosa porque may hi feu falta; y á mercés d'aquesta santa llibertat, la rodona s'axampla ó s'estreny, es xica ó es grossa, es de tres ó de trescents, però tant sardana fan trescents com tres; es unió y llibertat al hora, es la dansa federal que ajunta als hòmens lliures y als pobles lliures; es la dansa catalana.

Sí, l'esperit de la sardana es l'esperit meiteix de Catalunya; y á tants com venen á escatir lo que som y á preguntarnos lo que volém, y que may semblen acabar de saberho, potser perquè no ho volen saber, jo no faria més que portarlos á la plassa hont se dancés la sardana, y'ls hi diria:—¿Veyéu? doncs ja ho sabeu are qui som, ja ho sabeu lo que volém. Si voleu vosaltres entrar á la dansa, tal com es, de bona gana; mes si no hi voléu entrar, feuse enllá que ja som prous.

JOAN MARAGALL.

MEDECINES ECONÓMIQUES.

Hi ha gent que no pararia may de pendre drogues, idò bé, això s'ha d'acabar; d'aquí endevant si estan malalts anauvosne a un hort y allá hi trobareu bones y barato moltes medecines.

Les cebes, naps, colflori, cols y rávecs covents tenen sofre y curen els herpètics.

Les monjetes y llanfes tenen ferro y son convenientes a n-els anèmics.

Els espinats tenen sals de potassa y ferro, y pera'ls anèmics son els reys de les verdures.

Les domátigues curen el fetje.

Els espàrecs a n-els qui pateixen dels ronyons.

L'ápit a n-els reumáticos y nerviosos.

Les pastonagues fan sanc y posen pelli llisa y fina.

Els naps y la remolatxa fan gana y purifiquen la sanc.

L'ensiam alivia a n-els que tenen cansament de nirvis

El juavert, el pebre y els rávecs netetjen la sanc y entonen el sistema digestiu.

¿Y encare hi haurá qui desprejará coses tant riques?

(1) Del discurs pronunciat en la «Festa de la Bellesa» celebrada á Figuras al 5 de Maig de 1906.

Entreteniments.

Solucions als passa-temps del nombre catorze:

Geroglífic.—Any nou vida nova.

Xarades.—1.ª Sala; 2.ª Capa.

Fuga de vocals:

Si vas a jugar a villar
alerta a fer garambola,
que si sa bolla redola
tant pots perdre com guanyar.

Preguntes.—1.ª Qu'están engomats; 2.ª Que hi ha molts d'uis; 3.ª Que s'escriuen en mallorquí; 4.ª Que volen molt amunt.

Triángul.—Martell

Marta

Mart

Mar

Ma

M.

Endevinaya.—Sa pica d'aigo beneita.

TARJETA.

BERNAT MOLL ULLOA.

En les lletres d'aquesta tarjeta compondre el nom y llinatge d'un mallorquí, famós en santetat y sabiesa.

ES CAPITÁ ARANYA

XARADES.

- 1.ª Si voís curiositat
a la *prima* la tendrás;
de *segona* per Pasco
les panades has d'omplí,
alerta a un xasco
quan del tot menjarás.

CAP PETIT.

- 2.ª La *prima* sempre ampren
molts de casadors,
y la *dos* tenen
pobres y senyors,
es *prima tersa*
per descansar,
el tot ben plena
com t'hajes de casar.

TOMASET.

FUGA DE VOCALS.

s c. l. m v. ll. l. t. rr.,
v. ll. . t. rn. v. ll.,
t. C. l. m. tr. d. r.
c. nts d. c. l. ms f. s p. n. !

CAP PETIT.

SEMBLANSES.

¿En que se samblen un rellotje amb un niu de gorrió?

¿Y un ventay amb un uy de col?

¿Y el puput en la cigala?

¿Y una olivera amb un garrover?

SANILL.

INTRÍNGULIS.

Cercar el nom d'un poble de Mallorca, el qual, llevant una lletra, don els resultats sigüents:

1. Príncep aràbic.
2. Preposició.
3. Una consonant.

SIMAR.

ENDEVINAYA.

P'el mon estic escondit,
tothom se serveix de mi
y ningú's fia de mi
perque som massa atrevit.

L'AMO'N RAFEL.

Anuncis.

MOBLERIA D'EN MATGI PRATS

Gran baratura de mobles de tota casta: de nogué, caoba, y fusta blanca a voler.

Mercat vey, 16, INCA.

EPÍTOME DEL RESO DIVÍ

Per us del poble en les funcions sagrades y litúrgiques de la Iglesia.

AB LICENCIA ECLESIASTICA.

Se ven en nostra Llibreria

Mallorca 1, Inca

ALMACENES: SAN JOSÉ.

BRONDO—esquina—BORNE,
PALMA.

NOVEDADES PARA SRA. Y CABALLERO

SASTRERÍA CAMISERÍA,

PAÑERÍA GÉNEROS DE PUNTO,

GÉNEROS BLANCOS Y PAÑOLERÍA.

LA CASA QUE VENDE MÁS BARATO.

PRECIO FIJO.

LIBRERÍA LA BONA CAUSA

den Miquel Durán.

PROPAGANDA CATÓLICA.

CENTRE DE SUSCRIPCIÓNS.

Material de 1.ª ensenyansa.—Objectes d'escriptori.—Enquadernacions.—Impresos y encàrrecs per les principals llibrerías d'Espanya.

Carrer de Mallorca, 1,—INCA.

Ca-nostra

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any; però no tendrán dret a n-els regalets que farem a los damés suscriptors.

A les congregacions, societats católiques y demés persones que, desitjoses de fer propaganda, volguessen una regular cantitat de exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.